

[Egon Jensen.]

triumvirat. Det er ligeledes klart, at fondens midler skal anbringes, så de kan sikre pensionerne, og at der kan være tale om mange anbringelsesmuligheder, men fondsbestyrelsen skal selvfølgelig ikke være en stat i staten. Anbringelserne for fonden vil blive til gavn for hele befolkningen, både for de unge og for de ældre. Den nuværende ATP-ordning er vi enig i må ophøre, men således at nuværende medlemmer tilgodeses, og vi hilser med tilfredshed, at socialministeren nu vil søge gennemført en central pensionsforvaltning, hvorfra al pension udbetales samlet uden hensyn til, hvorfra dele af pensionen kommer.

Jeg vil i øvrigt her gerne stille et spørgsmål til socialministeren, idet jeg indledningsvis vil indskyde, at det er klart, at dette ikke kan få indflydelse på nuværende tjenestemænd og deres pensionsrettigheder. Men — og det er spørgsmålet — vil det ikke på længere sigt være meningen, at alle, også fremtidige tjenestemænd og lignende, skal ind under en ensartet pensionsordning? Hvis der skal være yderligere pensionsgoder for f. eks. tjenestemænd i fremtiden, må det blive et overenskomstmæssigt spørgsmål mellem tjenestemændene og dem, de er ansat hos, og hvis man skal ændre noget ved ordningen, som den er i dag, kan den i hvert fald under ingen omstændigheder ændres, medmindre der er enighed fra begge sider om en ændring.

Helt naturligt vil folkepensionister og ligestillede spørge: hvad så med os? Heroverfor har socialministeren tilkendegivet, at man vil finde frem til, hvordan der kan ske forbedringer for disse medborgere jævnsides med den nye ordning.

Det konservative forslag er fremkommet så sent, at der ikke har været mulighed for en nærmere gennemgang, men det kan jo nok undre, at det konservative parti, som ellers altid taler om de alt for høje skatter, nu vil lave en pensionsordning over skatterne, som vil betyde, at disse efterhånden forhøjes med mellem 2.000 og 3.000 mill. kr., medens vi i socialdemokratiet ønsker en ordning uden for skatteudskrivningen. De konservative har med deres skitse forladt tanken om pensionsmæssig ligestilling af borgerne i dette land. Jeg tror ikke, at de 4 pct. holder. 3 pct. folkepensionsbidrag

ville ifølge socialministerens opgørelse for 1968-69 give 1.100 mill. kr., så procenten skal nok betydelig højere op, og det, man regner med — et samlet pensionsbidrag på 7 pct. — må formentlig betydelig højere op, også når man ved, at folkepensionen i dag koster omkring 3.500 mill. kr., og at der hvert år kommer flere ældre til. Endvidere skal efter den konservative skitse ATP-bidraget bibeholdes, og det vil yderligere hæve procenten, medens dette bidrag falder væk efter socialministerens forslag, og dermed nedsættes altså også procenten i socialministerens forslag.

Hvordan er tjenestemændenes stilling i det konservative forslag? Der står ikke noget om det, men man må gå ud fra, at de som alle andre vel skal betale det forøgede folkepensionsbidrag, for man kan jo ikke have forskellige skatteskalasatser for forskellige arter af borgere her i landet. Forslaget forudsætter jo, at folkepensionens grundbeløb skal op fra 10.000 til 15.000 kr., men de konservative har altså hen ad vejen taget de 1.400 kr., som er pensionisttillægget; det falder altså væk, så forhøjelsen er 3.600 kr.

Hvordan er det konservative forslag i forhold til enkepensionen og i forhold til invalidepensionen? Der står en bemærkning om, at jævnsides med at man skal gøre pensionen bedre for alle andre, skal man også klare problemet vedrørende invalidepensionerne og enkepensionerne, men ikke en bemærkning om, hvordan man har tænkt sig det. Men de konservative har altså med deres forslag erkendt, at der er et problem, som skal løses.

Vi er af den opfattelse, at deres forslag ikke løser problemet, og at pensionsordningen må løses uden for skatteområdet, dels gennem arbejdsgiverbidrag for lønmodtagere, dels gennem bidrag fra de selvstændige selv.

Flere partier her i det høje ting er jo ganske særlig interesserede i vælger- eller meningsundersøgelser rundt omkring i landet, særlig når det drejer sig om vælgertilslutningen til socialdemokratiet og til socialistisk folkeparti. Jeg går ud fra, at den samme varme interesse, som man nærer for disse tal, overføres på andre tal og andre undersøgelser, også når det drejer sig om vælgeranskuelser vedrørende en indtægts-